

ARALIK'TA BEGONYA

*Bir çiçek duruyordu, orda, bir yerde,
Bir yanlışı düzeltircesine açmış*

Cemal Süreya

Hurdaya dönmüş bir gökyüzü ve
Çırlıçılak bir kubbe gölgesinden
Tapınakların sessizliğini
duydum

Zaman akrebin diline hapsolmuş
kümelenirken yakaladım
ölümü!

Çarmıha gerdim gözlerinden
boşluğu
Topladım duvarları ağıtlarla mumyalanmış
kentin kaldırımlarını
Yaşam ölümle başlıyor yerüstü
dünyasında!

Akrepler boğazlıyor içerime
sızan gün ışığını
Kandan sisler doğruyor
dilinden dökülen ne varsa

Etime saplanan küflü bıçak!

Güneş enkazınla yontulmuş
Yaslı topraklarında asırlar geçiyor
konuşmayı bilmeyen zamana inat
Göçe hazırlanıyor yeryüzündeki
tüm sular!

Yoksun!
Dilsiz begonyalar büyüyor
taşlardan!

Ve tutuklu birkaç kuş kaldı geriye
Sürgünlerden habersiz
Biliyorsun!
çeşmesi panikle akan evler,
gökyüzünün barış ilan ettiği
kandan uçurtmalar,
hasta yarasalar dolduracak
gece yaralarını!

bir mumyanın kanını taşıyor olmadığın
her zerre!...

(...)